

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
ЄВРОПЕЙСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА
ПРЕДСТАВНИЦТВО В УКРАЇНІ
АСОЦІАЦІЯ ЮРИДИЧНИХ ВУЗІВ
МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЕКОНОМІКО-ПРАВОВИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА КОНСТИТУЦІЙНОГО, АДМІНІСТРАТИВНОГО
ТА МІЖНАРОДНОГО ПРАВА
КАФЕДРА ГОСПОДАРСЬКОГО, ЦІВІЛЬНОГО ТА ТРУДОВОГО ПРАВА

**СУЧАСНИЙ РОЗВИТОК ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ ТА ПРАВОТВОРЕННЯ:
ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ**

**Збірник матеріалів
Міжнародної науково-практичної конференції
студентів, аспірантів і молодих вчених**

Том 1

16 березня 2012 року

*За загальною редакцією
члена-кореспондента НАПН України, доктора політичних наук, професора
К.В. Балабанова*

МАРІУПОЛЬ - 2012

УДК 34(063)

ББК67Я431

Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції студентів, аспірантів і молодих вчених: 36. тез наук. праць / За заг. редакцією К.В. Балабанова. – Маріуполь: МДУ, 2012. – 224 с.

Друкується за ухвалою Вченої ради економіко-правового факультету Маріупольського державного університету (протокол засідання Вченої ради економіко-правового факультету № 5 від 22.12.2011р.).

Редакційна колегія:

Голова – Балабанов К.В., д. політ. н., проф., член-кор. Філологічного товариства «Парнас» Афінівської академії

Члени колегії: Баймуратов М.О., д.ю.н., проф. (заступник редакційної колегії); Волошин Ю.О., д.ю.н., проф.; Ніколенко Л.М., к.ю.н., проф.; Дмитрієва К.І., ст. викладач; Василенко С.І., ст. викладач; Іванюта Н.В., ас.

Збірник містить матеріали Міжнародної науково-практичної конференції студентів, аспірантів і молодих вчених, яка відбулася 16 березня 2012 року в Маріупольському державному університеті.

У матеріалах висвітлено актуальні питання сучасного державотворення та право творення в умовах становлення та розвитку правової системи в галузях конституційного, адміністративного, міжнародного права.

Видання адресовано науковцям, викладачам, аспірантам та студентам, а також усім, хто цікавиться сучасними проблемами науки та освіти.

Редакція не несе відповідальності за авторський стиль праць, опублікованих у збірнику.

Маріупольський державний університет, 2012

ВИСТУПИ НА ПЛЕНАРНОМУ ЗАСІДАННІ

М.О. Баймуратов. МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ: АКСІОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ПОШУКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ МОДЕЛІ	3
А.В. Малько, М.П. Петров. ОРГАНІЗАЦІОННО-ПРАВОВІ УМОВИ ОБЕСПЕЧЕННЯ ОТВЕТСТВЕННОСТИ ИСПОЛНИТЕЛЬНОЙ ВЛАСТИ	8
Л.М. Ніколенко. ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ПЕРЕГЛЯДУ СУДОВИХ АКТІВ У ГОСПОДАРСЬКОМУ СУДОЧИНСТВІ	10
І.Д. Спіленко. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЗАКОНОДАВСТВА В УКРАЇНІ В ПРОЦЕСІ КОНСТИТУЦІЙНОЇ РЕФОРМИ	12

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ КОНСТИТУЦІЙНОГО ТА АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА:
ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА

Андрущенко М.В.: КОРИННІ НАРОДИ УКРАЇНИ: ПОНЯТТЯ, ОЗНАКИ ТА ЗМІСТ ІІ ПРАВ	17
Андрущенко О.С.: ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА НА ПРАЦЮ В УКРАЇНІ	18
Багінський В.: ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ВИБОРІВ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ	19
Барегамян С.Х.: ДО ПИТАННЯ ПРО ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВИХ ЗАСОБІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА НА ПРАЦЮ В УКРАЇНІ	21
Безвербна І.Ю.: ЦЕНТРАЛЬНІ ОРГАНИ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ. ПРАВОВИЙ СТАТУС МІНІСТЕРСТВ	23
Белізева М.В.: КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ ЗМІСТ СОЦІАЛЬНОЇ ФУНКЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ	24
Бойко Ю.В.: НАПРЯМКИ СУЧАСНОЇ МИТНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ	26
Бухало А.С.: КОНСТИТУЦІЙНІ ОБОВ'ЯЗКИ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В УКРАЇНІ	28
Бурикін К.О.: ДЕРЖАВНИЙ КОНТРОЛЬ ТА НАГЛЯД У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я	29
Верескун А.: ПРАВОВІ ПОЗИЦІЇ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ: ОКРЕМІ АСПЕКТИ	31
Геворкян Н.В.: ЗАКОНОПРОЕКТ УКРАЇНИ «О МЕСТНОМ РЕФЕРЕНДУМЕ»: ПРОБЛЕМЫ РЕАЛИЗАЦИИ И ПУТИ УСОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ	32
Герасимов В.В.: ЗАГАЛЬНІ КОНСТИТУЦІЙНІ ГАРАНТІЇ ПРАВ ПІДПРИЄМЦІВ	33
Гераськін В.Г.: ЗАКОНОДАВЧИЙ ПРОЦЕС ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН	35
Гетьман Ю.О.: БОРЬБА С КОРРУПЦИЕЙ НА УКРАИНЕ КАК ПРИОРИТЕТ ГОСУДАРСТВЕННОЙ ВЛАСТИ	37
Городовенко А.В., Никитина А.В.: ФОРМЫ НЕПОСРЕДСТВЕННОГО ОСУЩЕСТВЛЕНИЯ НАСЕЛЕНИЕМ МЕСТНОГО САМОУПРАВЛЕНИЯ И УЧАСТИЯ НАСЕЛЕНИЯ В ОСУЩЕСТВЛЕНИИ МЕСТНОГО СУМОУПРАВЛЕНИЯ	39
Городовенко А.В.: АДМИНИСТРАТИВНАЯ РЕФОРМА В УКРАИНЕ	41
Гоша І.О.: УНІФІКАЦІЯ ТА ГАРМОНІЗАЦІЯ ПРАВА У КОНТЕКСТІ СПІВРОБІТНИЦТВА ДЕРЖАВ ЩОДО ЗБЛИЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ ПРАВОВИХ СИСТЕМ	42
Дзятківська Г.М.: ПРОБЛЕМА КОНЦЕПЦІЇ ЗАКОНА В СОВРЕМЕННОЙ ТЕОРИИ ПРАВА (ДРАЦ О ПОНИМАНИИ ЗАКОНА)	44
Доля Ф.В.: АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВЫЕ И УГОЛОВНО-ПРАВОВЫЕ ОСОБЕННОСТИ ВОЗБУЖДЕНИЯ И РАССМОТРЕНИЯ ДЕЛ ПО СТ.126,127 УК УКРАИНЫ	45
Дружківська Н.І.: КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ	47
Забавин Д.В.: ЗАКОН УКРАИНЫ ПРО ВЫБОРЫ НАРОДНЫХ ДЕПУТАТОВ УКРАИНЫ: ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ	48
Захарова О.В.: КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ТРАНСПОРТНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ	48
Зіманов А.І.: КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВІ ВІДНОСИНИ	50
Золотарьова А.О.: КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС МІСТ КИЄВА ТА СЕВАСТОПОЛЯ	51
Извощова Н.: ЗАКОНОДАТЕЛЬНЫЕ ИНИЦИАТИВЫ ПРЕЗИДЕНТА РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ В ОБЛАСТИ ГОСУДАРСТВЕННОЙ ПОЛИТИКИ ПРОТИВОДЕЙСТВИЯ ПРЕСТУПНОСТИ	52
Іващенко М.І.: ПРАВОВА ОХОРОНА КОНСТИТУЦІЇ У МІЖНАРОДНОМУ ПРОСТОРІ: ДО ПИТАННЯ ПРО ПОСТАНОВКУ ПРОБЛЕМИ	54
Іващенко А.О.: МІСЦЕВІ ОРГАНИ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ТА МІСЦЕВОГО САМРЯДУВАННЯ: ІєРАРХІЧНЕ ТА КОМПЕТЕНЦІЙНЕ СПІВВІДНОШЕННЯ	56
Капустіна Ю.В.: ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ В СФЕРІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ	57

Карцев К.В.: ГРОМАДСЬКІ ОБ'ЄДНАННЯ В ПОЛІТИЧНІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА	59
Касян А.О.: ПРОБЛЕМА ВЗАЄМОДІЇ ДЕРЖАВНОЇ МОВИ ТА РОСІЙСЬКОЇ МОВИ В УКРАЇНІ	60
Квач С.С.: ДЖЕРЕЛА МУНІЦИПАЛЬНОГО ПРАВА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	61
Козаченко Н.В.: ФОРМИРОВАНИЕ НОВОЙ ИНСТИТУЦИОНАЛЬНОЙ СПОСОБНОСТИ В СИСТЕМЕ ГОСУДАРСТВЕННОЙ СЛУЖБЫ	63
Кондрус Н.Л.: ВДОСКОНАЛЕННЯ СУДОВОГО ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ	65
Копчук В.М.: СИСТЕМА СТРИМУВАНЬ І ПРОТИВАГ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ	66
Коростей В.И.: ТРАНСФОРМАЦИЯ НАЦИОНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВА	68
Козхненко Л.Є.: КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС АВТОНОМНОЇ РЕСПУБЛІКИ КРИМ	70
Кравченко Ю. О.: СИСТЕМА АДМІНІСТРАТИВНО - ТЕРИТОРІАЛЬНОГО УСТРОЮ УКРАЇНИ	71
Крестьянкіна Є.А.: КОНСТИТУЦІЙНА СИСТЕМА ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ ТА США	72
Ловчи́кова С.: КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ ЗАХИСТУ ПРАВ, СВОБОД ТА ІНТЕРЕСІВ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ	73
Лоза І.В.: КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВІ ІНСТИТУТИ	74
Макарець М.В.: ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО ЗАКРІПЛЕННЯ СТАТУСУ ОРГАНІВ САМООРГАНІЗАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ	75
Малахов О.: СИСТЕМА ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ	77
Мальская А.Ю.: СУЩНОСТЬ И КРИТЕРИИ ОГРАНИЧЕНИЯ КОНСТИТУЦИОННЫХ ПРАВ И СВОБОД ЧЕЛОВЕКА И ГРАЖДаниНА	79
Мамутов Д.М.: ГОСУДАРСТВЕННОЕ УПРАВЛЕНИЕ В СФЕРЕ КУЛЬТУРЫ УКРАИНЫ	81
Мажгора Д.С.: РОЛЬ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ У ЗДІЙСНЕННІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ФУНКЦІЇ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ	82
Могіленко М.А.: АДМІНІСТРАТИВНА ЮСТИЦІЯ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ТА СУЧАСНИЙ СТАН	84
Момот А. М.: КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ ПРОВЕДЕННЯ ВИБОРІВ ДО ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ	86
Надежденко А.О.: АКТУАЛЬНІСТЬ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В СФЕРІ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ	87
Ніколенко Т.І.: СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМКИ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ КОНЦЕПЦІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ	88
Овчинникова О.В.: ОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ	90
Олефіренко О.Г.: СТАНОВЛЕННЯ СУЧАСНОГО НОТАРІАТУ В УКРАЇНІ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ШЛЯХИ РОЗВИТКУ	91
Орлов В.А.: МУНІЦИПАЛЬНА МІЛІЦІЯ В УКРАЇНІ: СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ГЕНЕЗИСУ	93
Петренко К.В.: ПРОБЛЕМА СПІВВІДНОШЕННЯ ГАРАНТІЙ ТА ЗАСОБІВ ЗАБЕСПЕЧЕННЯ ЗАКОННОСТІ У ДЕРЖАВНОМУ УПРАВЛІННІ	96
Погорелов О.В.: ПЕРСПЕКТИВИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ КОНСТИТУЦІЙНОЇ РЕФОРМИ	97
Поддєшчє Д.А.: ГАРАНТІЇ БЕЗПОСЕРЕДНЬОЇ ДЕМОКРАТІЇ	99
Полівакий А.С.: КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНОЇ АВТОНОМІЇ	100
Полкунова О.О.: ПРАВА І СВОБОДИ ЛЮДИНИ	101
Попенко А.Д.: СВОБОДА СЛОВА І ПРОБЛЕМА ЇЇ ОГРАНИЧЕННЯ В ДЕМОКРАТИЧЕСКОМ ОБЩЕСТВЕ	103
Райхель А.В.: КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО НА ЗВЕРНЕННЯ: ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ	105
Ремізова К.Є.: ДЕЯКІ ЗАГАЛЬНОТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРАВА УКРАЇНИ	107
Рябіцев М.В.: КОНСТИТУЦІЙНО – ПРАВОВИЙ СТАТУС ІНОЗЕМЦІВ В УКРАЇНІ	108
Саввіна А.Є.: КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС БІЖЕНЦІВ	109
Сагіров К.К.: МУНІЦИПАЛЬНІ ПРАВА ЧЛЕНІВ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ	110
Свірський Б.М.: ГЕНЕЗИС КУЛЬТУРНИХ ПРАВ І СВОБОД ЧЕЛОВЕКА И ГРАЖДаниНА	111
Сергєтін А.В.: ПРОЕКТ АНАРХИСТСКОЙ РЕСПУБЛИКИ В РАБОТАХ М.А. БАКУНИНА	114
Сенюгонова К.Є.: КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ – ВИЩИЙ ОРГАН ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ	116
Скудар Є.О.: ЗАБЕСПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ГРОМАДЯН У СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ НА МАТЕРІАЛАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ	117
Смєжков В.О.: ПОРЯДОК ФОРМУВАННЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ	119
Соколова Л.Д.: РЕФОРМУВАННЯ ЧИННОГО УКРАЇНСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА В СФЕРІ	

У Великій Британії існує принцип поділу влади, декілька в іншому порядку, оскільки прийнята концепція верховенства парламенту. Вибори до нижньої палати – палати общин (верхня – палата лордів – не вибирається, як і глава держави монарх) – мають вирішальне значення для країни, бо палата общин формує уряд.

Вибори проходять на основі принципів загального, рівного, прямого виборчого права, шляхом таємного голосування.

Парламентські вибори у Великобританії відбуваються за мажоритарною виборчою системою. [3, с. 356]

Список використаних джерел:

1. Сенюта, І. В. Визначення поняття «вибори» та «виборча система» / І. В. Сенюта /Держава і право. Збірник наукових праць. Вип. №41 – К., 2008. – с.297-303
2. Скрипнюк, О. В. Конституційне право України. Підручник/ О. В. Скрипнюк. – К.: Ін Юре, 2010. – с. 667
3. Чирбак, В.Є. Конституційне право зарубіжних країн. Підручник./ В.Є.Чирбак. – М.: Юристъ, 1997. – с.564.

Надежденко А.О.

ст. викладач кафедри конституційного,
адміністративного та міжнародного права
Маріупольського державного університету

АКТУАЛЬНІСТЬ ДЕМОКРАТИЗАЦІЇ МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ

Входження України у світове співтовариство передбачає вирішення нових соціально-економічних проблем, шляхом формування ефективної системи управлінських механізмів забезпечення безпеки людини, природи і суспільства та побудови інтеграційної системи «громадське суспільство – довкілля».

Домінантою нової екологічної політики в умовах суспільно-економічної кризи має стати сталій розвиток. Тож і завданням сучасної державної екологічної політики в Україні має бути створення умов для залучення додаткових ресурсів розвитку державного управління. Особливого значення в сучасний період має набути демократизація державного управління у сфері реалізації сталої екологічної політики. В свою чергу показником екологічної демократизації державного управління є співробітництво регіональних та місцевих органів виконавчої влади з громадськістю, з неурядовими екологічними організаціями.

Сьогодні державне управління у сфері реалізації екологічної політики – це не тільки сума управлінських знань у екологічній сфері, але й процес їх створення. Продуктування таких знань здійснюється в певному соціальному середовищі, у сформованому екологічному кліматі, що впливає на практичну спрямованість державного управління у сфері реалізації екологічної політики.

Демократизація механізмів державного управління процесами суспільних трансформацій взаємодії між державою і суспільством розглядається як об'єктивна закономірність перехідного періоду від авторитарних форм і методів державного управління до демократичних, як запорука формування нової парадигми державного управління. Демократизація як суспільне явище, для якого характерним є можливість вибору варіантів суспільного розвитку об'єктивно вимагає від держави створення необхідних інституційних умов для формування і розвитку суспільно спрямованого механізму державного управління у сфері реалізації сталої екологічної політики. Отже магістральним напрямом демократизації державного управління є зміна «правил гри», коли активний вплив громадськості змінює традиційну вертикаль державного управління «згори донизу», що обумовлює побудову суспільно-інноваційного механізму державного управління у сфері реалізації сталої екологічної політики.

Суспільно-інноваційний механізм державного управління у сфері реалізації сталої екологічної політики пропонується розглядати як процес урівноваження держави та суспільства при якому, з однієї сторони, суспільство як соціально-самоорганізована система управляє державно-управлінською системою, застосовуючи її діяти в суспільних екологічних інтересах, і, з іншого держава формує й розвиває процеси суспільної трансформації шляхом гарантування процедурно врегульованої участі громадськості (громадські і парламентські слухання, референдуми, громадська екологічна експертиза тощо) у прийнятті управлінських рішень, які можуть вплинути на стан довкілля.

Таким чином, держава як владно-правовий інститут створює і управляє трансформованим суспільством, яке, в свою чергу, через громадські інституції впливає на процес прийняття управлінських рішень органів державної влади та контролює діяльність чиновників на всіх рівнях системи державного управління у сфері реалізації сталої екологічної політики.

Безпосередньо суспільно-інноваційний механізм державного управління у сфері реалізації сталої екологічної політики може бути реалізовано шляхом створення відповідного державно-громадського екологічного інституту, який би при цьому не лише контролював управлінський процес, а й приймав активну дієву участь в управлінні ним.

Треба зазначити, що модель співпраці місцевих громад і органів державного управління у підтриманні екологічних ініціатив, започаткована та широко розповсюджена у країнах ЄС (зокрема, така система управління вже виправдала себе у Франції, де вона функціонує понад 25 років. Елементи такої системи управління діють у Німеччині та інших країнах Європи.). Участь громадськості в ухваленні рішень є двостороннім процесом. З одного боку – це моральний обов'язок, оскільки органи державної влади працюють в інтересах суспільства. З іншого боку, завдяки участі громадськості посадові особи, що ухвалюють рішення, одержують від неї інформацію про те, чого від них очікують, а також про те, наскільки їхні ідеї та рішення відповідають сподіванням громадськості. Саме співробітництво місцевих органів виконавчої влади з громадськістю, з неурядовими екологічними організаціями є показником демократизації управління. Форми такої роботи знайомі місцевим органам влади, це стосується, в першу чергу, екологічних програм та проєктів у галузі охорони здоров'я. Тому залучення громадськості до цього процесу може принести вигоду кожній з цих груп окремо і суспільству в цілому. Навіть у розділі 28.3 «Порядку денного на XXI століття» зазначено: «Кожному місцевому органу управління слід почати діалог з громадянами, місцевими організаціями і приватними підприємствами та затвердити місцевий «Порядок денний на XXI століття» [1, с. 8].

Проте існує ще чимало проблем, які гальмують подальший якісний розвиток партнерства між органами місцевого самоврядування та громадськими організаціями. Такими проблемами вважатимемо:

- відсутність добре відпрацьованої технології спільного виконання екологічних програм та проєктів, систем моніторингу і оцінки результатів, визначення пріоритетів та планування екологічної діяльності на майбутнє;
- правове поле громадських екологічних організацій в Україні досі не систематизоване і термінологія стосовно їх назв не відпрацьована;
- недостатнє фінансування неурядових екологічних організацій (третина з них – це благодійні фонди, які фінансуються переважно за кошти спонсорів; інші ж фінансуються за рахунок міжнародних грантів, надходжень за оренду їх власних приміщень, тільки деякі громадські екологічні організації отримують бюджетне фінансування. Але через недосконалість правових відносин з державою, складність звітності за використання державних коштів, нерідко складається ситуація коли громадські екологічні організації потрапляють у залежність від державних контролюючих фінансових органів і податкової інспекції);
- недостатня мережа соціального екологічного інформування, що звужує поінформованість щодо діяльності громадських організацій у вирішенні екологічних проблем і не сприяє обміну досвідом роботи;
- низький рівень участі населення у громадських екологічних організаціях;
- у більшості випадків відносини між неурядовими екологічними організаціями і державними органами управління здебільшого тільки декларуються, справжнього співробітництва та зацікавленості у партнерських відносинах з боку держави немає. Громадська думка більшості екологічних організацій України в органах державного управління все частіше ігнорується [2, с. 100].

Але треба зазначити, що не дивлячись на існуючі проблеми у взаємовідносинах місцевих державних органів та органів місцевого самоврядування і громадських екологічних організацій, останні посилюють діяльність цих органів і підвищують рівень залученості громадян до вирішення місцевих проблем. Налагодження спільної співпраці з безпосереднім залученням громадських організацій до роботи органів місцевого самоврядування і цільова розробка останніми екологічних проєктів і програм, спираючись на громадські організації – це один з дієвих шляхів втілення ефективної моделі реалізації екологічної політики в Україні.

Список використаних джерел:

1. Назрузов Ю. В. Конкурентоспроможність регіонів: взаємодія державних установ, підприємницьких і громадських організацій [моногр.] / Ю. В. Назрузов. – К.: НАДУ, 2003. – 208 с.
2. Доля І. Роль громадських організацій у формуванні та розвитку оновленої системи місцевого самоврядування / І. Доля, Є. Пожидєв // Україна: Стратегічні пріоритети. Аналітичні оцінки – 2006 [моногр.]; за ред. А.С. Власюка. – К.: НІСД, 2006. – 576 с. – С. 98-102.

Ніколенко Т.І.
старший викладач кафедри міжнародної економіки
Маріупольського державного університету

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМКИ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ КОНЦЕПЦІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

На сучасному етапі розвитку світового господарства принципово важливим чинником економічного зростання є інноваційна політика держави. Інноваційний фактор набуває значення особливого політико-економічного інструментарію в конкурентній боротьбі національних економік.

Місце і роль інноваційної політики в структурі державного управління економікою визначаються особ-